

samme Maade er der krævet en Eksamensalder, for at man skal kunne hæve 1ste Klasses Løn, selv om man har faaet et 1ste Klasses Embede. Ved en Ændring foretagen ved tredje Behandling i Folketinget blev det udtrykkelig — det staar i Lovforslagets § 1, under Punkt 2, og vedrører Slutningen af § 5 i Loven om Folkekirkens Lønningsforhold udenfor København og Frederiksberg — vedtaget, at denne Fællesklasses Løn skal komme til Anvendelse i alle dens Lønsatser for alle Præster, som den 1. Juli 1927 er lønnet efter § 5 i den nugældende Lønningslov, uanset i hvilken Lønningsklasse det paagældende Embede er normeret. Det vil sige, at hvis man den 1. Juli 1927 i et 2den Klasses Embede har en Præst, som er for ung af Anciennet til at hæve 2den Klasses Lønnen, saa hæver han Fællesklassens Løn og forbliver paa denne Løn i alle dens Satser, indtil han forflyttes til et 1ste Klasses Embede, og han kan efter denne Bestemmelse ikke opnaa 2den Klasses Løn, heller ikke den sidste Sats. Derimod er det en Selvfølge, at en Mand, der sidder i et 1ste Klasses Embede den 1. Juli 1927, men er for ung til at hæve 1ste Klasses Løn, hæver Fællesklassens Løn, indtil han naar den fornødne Eksamensalder til at kunne hæve 1ste Klasses Løn. Naar man gør denne Forskel — og i Administrationen betragter man det som en Selvfølge, at den maa gøres — hænger det sammen med, at Lovforslaget, hvis det ophøjes til Lov, vil afskaffe 2den Klasse. Naar et Embede bliver ledigt i 2den Klasse efter Lovens Vedtagelse, skal Embedet med det samme overflyttes til Lønningsklassen i § 5; det vil sige, at 2den Klasses Embederne afskaffes. Derfor vil den Mand, der sidder i et 2den Klasses Embede, men lønnes som 3die Klasses Præst, lønnes efter § 5 i den nye Lov, og de, der er Præster i 1ste Klasse, vil blive lønnet, naar de har Anciennet efter 1ste Klasse, med Lønnen for 1ste Klasses Embeder, thi 1ste Klasses Embeder er ikke afskaffet, men bestaar fremdeles efter denne Lov. Man har ogsaa foreslaaet, at 4de Klasse skulde have et Tillæg paa 360 Kr. til sin Begyndelsesløn, ganske svarende til det Tillæg, man har foreslaaet med Hensyn til 5te Klasse i København.

Der er endvidere indført den lille Ændring, at Præsterne for de døvstummes Menigheder kan naa til 7200 Kr. i Mod-sætning til 6000 Kr., som er Maksimum i Øjeblikket. Dette begrundes med, at disse ganske faa Præster skal være i Besiddelse af særlige Kvalifikationer. De begynder

ogsaa med en højere Begyndelsesløn end baade 3die Klasses og de nuværende 2den Klasses Præster, og hvis de forbliver i deres ejendommeligt stillede Menigheder, der kræver noget særligt af dem, og hvor de uddanner sig mere og mere, jo længere de bliver, skulde de ogsaa kunne naa et noget højere Trin — ikke saa højt som 1ste Klasses Præster efter den nugældende Lov, men dog op derimod. Dette vandt ret stor Tilslutning i Folketinget og blev vedtaget der.

Angaaende Spørgsmaalet om Kirkesangerlønnen havde jeg oprindeligt stillet Forslag om, at det, der i Loven omtales som Minimal-satser for Kirkesangerlønnen, efter den nye Lov skulde kaldes Normal-satser, med andre Ord, at Ordet „mindst“, som staar i Lønbestemmelserne for Kirkesangerne, skulde udgaa, samtidig med at der skulde være en Ret for det lokale Menighedsraad til eventuelt at gaa over disse Satser, ligesom de kan gaa under dem. Dette har imidlertid ikke vundet Tilslutning i den Form; man er, som ærede Medlemmer af det høje Ting vil se, under Nr. 6 og 7 i § 1 naaet til at bestemme, at hvor der ikke er regelmæssig Gudstjeneste i en Kirke hver Søndag, skal Vederlaget nedsættes; naar der i en Kirke ikke foregaar Gudstjeneste hver Søndag, har man altsaa ikke fundet det rimeligt, at Kirkesangeren skal have samme Honorar som ved Kirker, hvor Gudstjeneste foregaar hver Søndag. At man i det hele taget ønsker Besparelse paa dette Punkt, hænger sammen med, at det betyder ret store Udgifter for den lokale Kirkekasse, og der har været klaget til Ministeriet over, at disse Udgifter er saa høje, som Tilfældet er. Nu har Besparelsesbestræbelserne altsaa faaet denne Form. Dernæst ønsker man, som det fremgaar af den af Folketingsudvalget afgivne Betænkning, at Ministeriet, naar Loven er vedtaget, udsender et Cirkulære, som anbefaler at begrænse Udgifterne det mest mulige, dog indenfor forsvarlige Grænser.

Med Hensyn til Lønninger for Kordegne i Provinsbyerne har Folketinget vedtaget den af mig foreslaaede Ændring, at i 1ste Honorarklasse nedsættes Honoraret fra 6000 Kr. til 5200 Kr., dog saaledes, at de Mænd, der i Øjeblikket beklæder disse Embeder, naturligvis ikke berøres deraf, men bevarer deres Løn for deres Embedstid. Der er ingen rigtig Rimelighed i, at Lønnen ved en Kirke i en Provinsby skulde være større end den 1ste Lønsats i København. Det har ogsaa